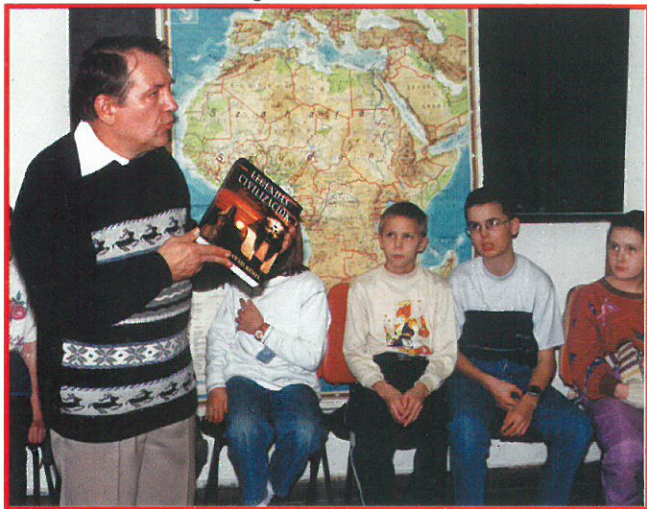

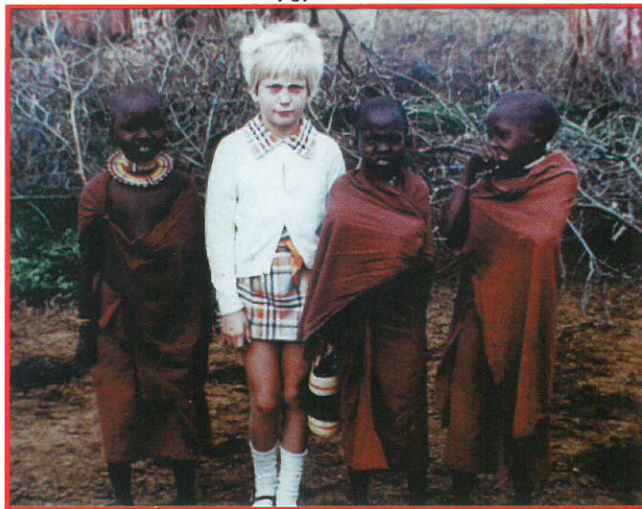
Fél óra Afrika

Rendhagyó kiállítás a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában

Legendás civilizációk

Maszáj gyerekek között

Fülbe-, nyakba- és fejrevalók

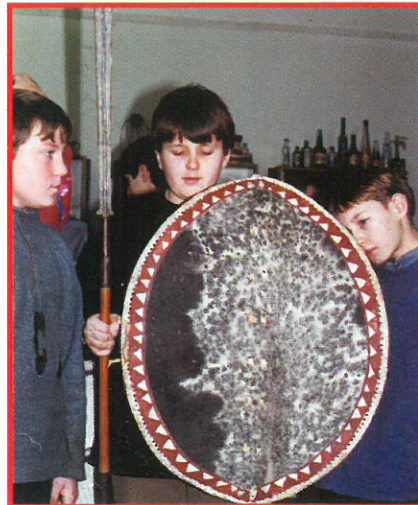
Datolya, füge... hiányzik a tálról

Anyu! Megismersz?

Jöhet az oroszlán!

Fotók: dr. Gergely Istvánné

Megcsodáltuk Csákány István misszionárius gyűjteményét

FÉL ÓRA AFRIKA

Egy délelőttre átalakult egy tantom a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában. Pajzsok, lándzsák, színes üveggyöngyök, faragott és csiszolt faszobrok, kés, vízhordó tökedény, törzsfőnöki „bunkósbot” és csigolya-végű fakanál – egy, a mindennapjainktól teljesen idegen kultúra tárgyai töltötték meg a termet. Az Afrika északkeleti részén, a Nílus forrásvidékén élő maszáj, kikuyu és turkána törzs életének dokumentumait láthatták a gyermekek, Csákány István érdi református lelkész afrikai missziójából származó tárgyakat.

Természetesen nemcsak a misszionárius tudományos igényességgel gyűjtött tárgyi emlékei voltak láthatók, hanem a diaképeiről Vimola Károly által szakmai igényességgel készített színes nagytapasok is.

Egy rövid ismertető után szabad volt kézbe venni, végigsimítani pajzsot, lándzsát, fülbe akasztani a férfitenyérenél is nagyobb fülbevalókat, maguk elé tartani a varázsló maszkját... nincs az a múzeumi séta, ahol ezt szabad volna.

Természetesen szabad volt megrökönyödni a tejet és állatvért fogyasztó gyermekeken, elborzadni, hogy aki az alig másfél méter magas sárkunyhó közepén égő tűzben megnyomorodott, esetleg éjszakára kívül került... és a hiénák reggelre nyomát sem hagyták.

Kérdés kérdést szült, a csoportok váltották egymást, de a szó napok múltán is vissza-visszaterelődött a láttakra. Úgy néz ki, nem volt fölösleges ez a foglalkozás.

A tárgyak gyűjtőjéről és megajándékozottjáról – mert sok dolgot aján-dékba kapott a hálás maszájoktól – érdemes tudnunk néhány dolgot (s élhetnek közöttünk, akik személyesen is ismerhették őt).

Csákány István 1934. január 5-én született Budapesten, és 15 évesen gondolt először külmisziói szolgálatra. Felvette a kapcsolatot a Magyar Református Külmisziói Szövetséggel, de mire leérettségizett, megszűnt a Hajdúböszörményben működő Református Misszionáriusképző Intézet. Édesapja határozott kérésére az Agrártudományi Egyetemen tanult tovább. Mindvégig kitartó, igényes

volt tanulmányaiban is. Nyaranta fizikai munkát végzett. Diákköri konferenciákon vett részt, önálló kutatásokon dolgozott. Nagy hatással volt rá Woynárovich Elek, a kitűnő hidrobiológus. A tőle kapott ismereteket kamatoztatta, amikor halászni, és halat feldolgozni tanította a Rudolf-tó mellett élő és a halászatot nem ismerő turkána törzs tagjait...

1957-ben befejezte tanulmányait, és diplomát szerzett az Agrártudományi Egyetemen. Ezzel egyidőben a Református Teológiai Akadémia első éves anyagából sikeres vizsgát tett.

1962-ben Érdligeten egyhangúlag lelkipásztorrá választották.

1970. július 5-én dr. Bartha Tibor és Szamosközi István kibocsátja dr. Pásztor János (aki Limuruba megy) és Csákány István lelkipásztorokat: „Legyetek méltók a bizalomra, amelyel egyházunk kiküld, amely bizalommal népünk reátok tekint”.

1970. július 10-én érkezett meg családjával együtt Kenyába, az olooseosi mezőgazdasági központba, amely nemzetközi bemutató telep lett, nem utolsósorban az ő munkássága folytán. Szolgálat 24 órás. Valóban éjjel-nappal dolgozott: fákat ültettek, kerítést készítettek a vadállatok ellen. Kéményeket építettek a kunyhókba, traktoros bemutatót szervezett, a telep őrzésében is részt vállalt – és minden időben végezte missziói szolgálatát. „Csodálatos út látni, hogy munkálkodik Isten. Kiváltság, hogy olyan helyekre járhatok ki, ahol még Jézus nevét sem hallották azelőtt” – írta egyik levelében.

A nomád, vándorló, külterjes szarvasmarhatartó maszájok, akik azelőtt csak húst, tejet és vért fogyasztottak, kikuyu feleségeik hatására megpróbálkoztak a kukoricatermesztéssel. Eddig úgy hitték: „meghal a föld, ha fölshántják”.

Csákány Istvánnak arra is volt ideje, hogy kiterjedt levelezést folytasson, cikkeket írjon. Amikor leégett a házuk, 17 ország 45 helységéből kapott segítséget. Az összeg egy részét takarmánybálázó-gép vásárlására fordította, hiszen az állatok megmentésével az emberekkel megszeretetteti a gépeket...

Megrendítette az éhezők szenvedése. „Szeretnénk lelkiismeret-ébresztő jelek lenni a jóllakott népek és egyházak számára. Nem koldusadományokra van szükség, hanem arra, hogy tudjuk: a sáfár elszámolásra köteles!” (Reformátusok Lapja 1970. augusztus 9.)

1972-ben Etiópiában szolgált a leprások között. A 300 ezer leprás és családjaik önálló földterületet kaptak. Legyőzve a fertőzéstől való félelmet, kezeli őket, ígét hirdet, és kutatás.

1973. szeptember 30-án tért haza.

1974-ben folytatta lelkipásztori munkáját Érdligeten.

Életének utolsó állomása Dél-Amerika. 1975. november 8-án érkezett új állomáshelyére, Brazíliába. November 17-én be is iktatták, mint a Sao Paulo-i gyülekezet új lelkészét. Felekezeti különbség nélkül nagy szeretettel fogadták. „Mindazt az energiát, amit az ökumenikus szellemű lelkipásztori munka nem emésztett fel, arra fordította, hogy a magyar közösségek, és elsősorban a magyar fiatalok ügyét szolgálja.” (Tóth László: Magyar Hírlap, Buenos Aires, 1977. február 12.)

1977. január 5-én a Brazíliai Református Keresztény Egyház szolgálatában a szokásos januári konferenciára gyűjtötte össze az ifjúságot a magyar eklézsia üdülőjébe, a „Fecskefészekbe”, Itanhaemben.

Január 10-én hivatalos ügyek intézésére Sao Paolóba kellett utazniuk az egyik presbiterrel.

Egész úton nyugtalan volt. Egyre a fiatalokon járt az esze. „Értse meg, nekem az életemet is oda kell adnom értük!” Talán ez volt az utolsó mondata.

Az óceán távolabbi pontján tengerrengés volt. A hullámok kimosták a békésen fürdőző gyermekek lába alól a talajt. A visszaérkezők rohantak a rájuk bízott gyermekek mentésére, és mindenkit sikerült partra menekíteni. Mire érte mentek, késő volt.

Hamvait 1977. április 29-én a rákoskeresztúri temetőben helyezték nyugalomra. Lelkisége, szolgálat példamutató.

A beszámolót készítette:
Major Gábor István tanár